# SODBA SODIŠČA (drugi senat)
z dne 11. novembra 2004*

V zadevi C-467/02,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES,

ki ga je s sklepom z dne 19. decembra 2002 vložilo Verwaltungsgericht Stuttgart (Nemčija) in ki je prispel na Sodišče 27. decembra 2002, v postopku

**Inan Cetinkaya**

proti

**Land Baden-Württemberg,**

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J.-P. Puissochet in R. Schintgen, sodnika, N. Colneric, sodnica, in J. N. Cunha Rodrigues (poročevalec), sodnik,

* Jezik postopka: nemščina.

generalni pravobranilec: P. Léger,
sodna tajnica: M. Múgica Arzamendi, glavna administratorka,

na podlagi pisnih stališč, ki so jih predložili:

— za I. Cetinkayo C. Trurnit, odvetnik,

— za namško vlado W.-D. Plessing in A. Tiemann, zastopnika,

— za portugalsko vlado L. Inez Fernandes in A. C. Branco, zastopnika,

— za Komisijo Evropskih skupnosti D. Martin in H. Kreppel, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 10. junija 2004

izreka naslednjo

## Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 6, 7 in 14 Sklepa Pridružitvenega sveta št. 1/80 z dne 19. septembra 1980, ki zadeva razvoj pridružitve

(v nadaljevanju: Sklep št. 1/80). Pridružitveni svet je bil ustanovljen s sporazumom, ki ustanavlja pridružitev, sklenjenim med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo, ki so ga Republika Turčija ter države članice EGS in Skupnost podpisale v Ankari 12. septembra 1963 in ki je bil v imenu slednje sklenjen, sprejet in potrjen s Sklepom Sveta 64/732/EGS z dne 23. decembra 1963 (UL 1964, L 217, str. 3685, v nadaljevanju: Pridružitveni sporazum).

2 Predmetni predlog je bil vložen v postopku zaradi izgona tujca z ozemlja Nemčije, ki je potekal med Inanom Cetinkayo, turškim državljanom, in deželo Baden-Württemberg.

**Pravni okvir**

*Sklep št. 1/80*

3 V členu 6(1) in (2) Sklepa št. 1/80 je določeno:

„1. Razen v primerih, določenih s členom 7, ki ureja prost dostop do zaposlitve članov njegove družine, ima turški delavec, ki je zakonito zaposlen v eni državi članici:

— po enem letu, odkar je v tej državi članici zakonito zaposlen, pravico, da se mu podaljša delovno dovoljenje pri istem delodajalcu, če razpolaga z delovnim mestom;

— po preteku treh let, odkar je v tej državi članici zakonito zaposlen in ob pogoju, da imajo delavci iz držav članic Skupnosti pri tem prednost, pravico, da sprejme ponujeno delovno mesto v enakovrstnem poklicu in pod običajnimi pogoji pri delodajalcu, ki ga sam izbere, in ki se registrira pri službah, (pristojnih) za zaposlovanje v tej državi članici;

— po preteku štirih let, odkar je zakonito zaposlen, v tej državi članici pridobi pravico do prostega dostopa do zaposlitve po svoji izbiri.

2. Letni dopusti in odsotnosti zaradi materinstva, nesreč pri delu ali kratkotrajnih bolezni se vštevajo v čas zakonite zaposlitve. Obdobja neprostovoljne brezposelnosti, ki jih primerno potrdijo pristojni organi, in odsotnosti zaradi dolgotrajnih bolezni, ki niso vštete v obdobja zakonite zaposlitve, ne vplivajo na pravice, pridobljene na podlagi prejšnje zaposlitve."

4 Skladno s členom 7 Sklepa št. 1/80:

„Družinski člani zakonito zaposlenega turškega delavca v eni od držav članic, ki so pridobili dovoljenje, da se mu pridružijo:

— imajo – ob pogoju, da imajo državljani iz držav članic Skupnosti pri tem prednost – pravico sprejeti vsako ponujeno zaposlitev, če v tej državi članici zakonito prebivajo vsaj tri leta;

— pridobijo pravico do prostega dostopa do zaposlitve, ki jo sami izberejo, če v tej državi članici zakonito prebivajo vsaj pet let.

Otroci turških delavcev, ki so v državi gostiteljici pridobili poklicno izobrazbo, lahko ne glede na čas, ko so prebivali v tej državi članici, pod pogojem, da je bil vsaj eden od njihovih staršev najmanj tri leta zakonito zaposlen v zadevni državi članici, v tej državi članici sprejmejo katerokoli ponujeno zaposlitev."

5 Skladno s členom 14(1) Sklepa št. 1/80 se:

„Določbe tega dela [se] uporabljajo ob upoštevanju omejitev, utemeljenih z javnim redom, javno varnostjo in javnim zdravjem."

*Nacionalna ureditev*

6 V členu 47(1) in (2) Ausländergesetz (zakon o tujcih, v nadaljevanju: AuslG) je določeno:

„(1) Tujec je izgnan:

1. če je bil zaradi storitve naklepnih kaznivih dejanj pravnomočno obsojen na najmanj 3 leta prostostne kazni ali na posebno kazen za mladoletne prestopnike, ali

če je bil v obdobju petih let zaradi storitve takih kaznivih dejanj pravnomočno obsojen na več istovrstnih kazni v skupnem trajanju najmanj treh let, ali če mu je bil z zadnjo pravnomočno odločbo izrečen varnostni ukrep, ali

2. če je bil pravnomočno obsojen na nepogojno kazen najmanj dveh let posebne kazni za mladoletne prestopnike oziroma na prostostno kazen zaradi naklepnega kaznivega dejanja na podlagi zakona o mamilih, zaradi motenja javnega reda na podlagi člena 125a, drugi stavek, kazenskega zakonika ali na podlagi člena 125 kazenskega zakonika zaradi motenja javnega reda, storjenega na javnem zborovanju ali na prepovedanem shodu.

(2) Tujec je praviloma izgnan:

1. če je bil zaradi enega ali več naklepnih kaznivih dejanj pravnomočno obsojen na najmanj dve leti nepogojne posebne kazni za mladoletne prestopnike ali na nepogojno prostostno kazen;

2. če krši zakon o mamilih tako, da goji, proizvaja, uvaža, preprodaja ali izvaža, prodaja, daje drugim ali kako drugače daje v promet mamilo oziroma z njim trguje, spodbuja katerokoli izmed zgoraj navedenih dejavnosti ali pa pri njej sodeluje."

7 V členu 48(1) AuslG je določeno:

„(1) Tujca, ki:

1. ima dovoljenje za prebivanje;

2. ki ima dovoljenje za stalno prebivanje (za nedoločen čas) in je rojen na območju države ali je bil ob vstopu v državo mladoleten;

3. ki ima dovoljenje za stalno prebivanje (za nedoločen čas) in je poročen ali živi v zunajzakonski skupnosti s tujcem, ki izpolnjuje pogoje iz točk 1 in 2 zgoraj;

[...]

je mogoče izgnati le iz resnih razlogov varnosti in javnega reda. Ti razlogi so na splošno opisani v primerih, določenih v členu 47(1).“

**Postopek v glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje**

8 Iz predložitvenega sklepa izhaja, da je bil Inan Cetinkaya, tožnik v postopku v glavni stvari, rojen 24. januarja 1979 v Nemčiji, kjer je vedno živel. Od 9. marca 1995 ima dovoljenje za stalno prebivanje v tej državi članici.

9 Julija 1995 je Inan Cetinkaya pridobil srednješolsko diplomo. Dva meseca kasneje je pričel s šolanjem za tesarja, ki ga je opustil februarja naslednje leto. Pozneje je krajša obdobja delal pri več delodajalcih. Prav tako je poleti leta 1996 nekaj tednov delal kot natakar v restavraciji. Jeseni istega leta je nadaljeval s šolanjem, da bi se lahko zaposlil v trgovini na drobno, vendar je to po kratkem času prekinil. Od novembra 1996 do januarja 1997 je delal v neki restavraciji, potem do junija 1998 v neki družbi, in v drugi družbi od avgusta do septembra 1998. Po obdobju brezposelnosti, ki je trajalo do julija 1999, je Inan Cetinkaya mesec dni delal kot fizični delavec. Od 1. avgusta 1999 je bil zaposlen v prevozni družbi, to delo pa je po kratkem času opustil. Nazadnje je bil zaposlen kot delavec pri strojih, vendar je decembra 1999 prenehal opravljati tudi to delo.

10 Predložitveni sklep v preostalem pojasnjuje, da tudi starši in pet starejših sester Inana Cetinkaye, od katerih so tri pridobile nemško državljanstvo, prebivajo v Nemčiji, kjer je bil oče zaposlen do upokojitve. Starši in dve sestri Inana Cetinkaye, ki so obdržali turško državljanstvo, so vložili prošnjo za pridobitev nemškega državljanstva na podlagi naturalizacije.

11 Prav tako iz predložitvenega sklepa izhaja, da je bil Inan Cetinkaya v Nemčiji 1. avgusta 1996 obsojen na 80 ur dela v korist skupnosti zaradi tatvine, storjene v sostorilstvu; 15. aprila 1997 na kazen dveh tednov mladoletniškega zapora zaradi petih primerov izsiljevanja v sostorilstvu in poskusa izsiljevanja v sostorilstvu, ob upoštevanju prejšnje obsodbe; 24. marca 1998 na pogojno kazen šestih mesecev mladoletniškega zapora zaradi hudih telesnih poškodb, storjenih v sostorilstvu; 26. oktobra 1999 zaradi prepovedane trgovine z mamili v velikih količinah na dve leti mladoletniškega zapora, ob upoštevanju prejšnje obsodbe, in 26. septembra 2000 na tri leta mladoletniškega zapora, ob upoštevanju dveh prejšnjih obsodb, zaradi nedovoljene pridobitve v steku s poklicnim trgovanjem z mamili v sto dveh

primerih, zaradi nedovoljenega posedovanja mamil v velikih količinah v steku s trgovanjem z mamili v dveh primerih in zaradi prepovedanega uvoza mamil v velikih količinah ter zaradi poklicnega trgovanja z mamili.

12 Inan Cetinkaya je bil 7. januarja 2000 aretiran in priprt v zavodu za prestajanje kazni mladoletniškega zapora. Izpuščen je bil 22. januarja 2001, da bi se lahko pozdravil odvisnosti od mamil. Potem ko je najprej neuspešno opustil dve zdravljenji, je Inan Cetinkaya 10. septembra 2001 ponovno pričel z zdravljenjem v centru za odvajanje od mamil, ki ga je uspešno opravil med poletjem leta 2002. S sodno odločbo z dne 20. avgusta 2002 mu je bil na podlagi Betäubungsmittelgesetz (zakon o mamilih, v nadaljevanju: BtMG) izrečen odlog prestajanja preostanka kazni, kar po navedbah predložitvenega sodišča kaže na to, da je bil upoštevan tudi interes varnosti prebivalstva.

13 Avgusta 2002 je Inan Cetinkaya nadaljeval s srednješolskim izobraževanjem in dvakrat tedensko opravljal nočno službo v centru za odvajanje od mamil.

14 3. novembra 2000 je Regierungspräsidium Stuttgart, pristojni upravni organ, Inana Cetinkayo obvestil, da bo takoj izgnan iz Nemčije, in mu zagrozil z vrnitvijo v Turčijo brez odlašanja. Po mnenju tega organa je obstajala resna nevarnost za javni red in varnost v smislu člena 48(1), tretji stavek, skupaj s členom 47(1), točko 1, AuslG, kar naj bi upravičevalo pravno domnevo v korist izgona. Izgon je bil opredeljen kot nujen zaradi specialne in generalne zaščite ter zato ni bil v nasprotju s členom 7 Sklepa št. 1/80, saj zaradi zaporne kazni in zdravljenja, ki ga je moral opraviti, ni bil prisoten na trgu dela. Čeprav bi se lahko skliceval na pravico do prebivanja na podlagi člena 7 Sklepa št. 1/80, pa bi bili v vsakem primeru izpolnjeni pogoji za uporabo člena 14 istega sklepa.

15 8. decembra 2000 je Inan Cetinkaya zoper navedeni ukrep vložil tožbo pri predložitvenem sodišču.

16 3. septembra 2002 je Regierungspräsidium Stuttgart zgoraj navedeni ukrep spremenil tako, da je Inanu Cetinkayi od tega dne naprej naložil, da mora najkasneje do 4. oktobra 2002 prostovoljno zapustiti ozemlje. Kot obrazložitev je Regierungspräsidium navedlo, da je bil Inan Cetinkaya na prostosti od 22. januarja 2001 zato, da bi se zdravil, in da je zaradi tega treba določiti samo rok, v katerem lahko prostovoljno zapusti ozemlje.

17 6. septembra 2002 je Inan Cetinkaya tudi zoper ta sklep vložil tožbo na Verwaltungsgericht Stuttgart, ki je združilo obravnavanje obeh zadev in prekinilo odločanje ter Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali se lahko v Nemčiji rojeni otrok zakonito zaposlenega turškega delavca sklicuje na člen 7, pododstavek 1, Sklepa št. 1/80 [...], kadar mu je od njegovega rojstva – in v vsakem primeru do njegove polnoletnosti – bilo (sprva) dovoljeno prebivanje le iz razlogov, vezanih na združitev družine, ali kadar izdaja dovoljenja le iz teh razlogov ni bila potrebna?

2. Ali se lahko pravica družinskega člana do dostopa do trga dela kot tudi do odobritve podaljšanja prebivanja ob uporabi člena 7, pododstavek 1, alinea 2, omeji le ob uporabi člena 14 Sklepa št. 1/80?

3. Ali obsodba na tri leta mladoletniškega zapora povzroči dokončno izključitev iz trga dela in, če je tako, tudi izgubo pravic iz člena 7, pododstavek 1, alinea 2, ne glede na to, da obstaja realna možnost za prestajanje le dela kazni – s tem da se mora zaradi pogojnega izpusta najprej opraviti zdravljenje odvisnosti od mamil – in da v tem obdobju ta oseba ali te osebe niso na razpolago na trgu dela?

4. Ali izguba zaposlitve ali nezmožnost, da bi se potegoval za delovno mesto ob morebitni trenutni brezposelnosti zaradi obsodbe na prostostno kazen (brez možnosti pogojne obsodbe) *ipso facto* spada v obdobje prostovoljne brezposelnosti v smislu člena 6(2), drugega stavka, Sklepa št. 1/80, ki dopušča izgubo pravic, pridobljenih na podlagi člena 6(1) in člena 7, pododstavek 1, Sklepa št. 1/80?

5. Ali je mogoče to rešitev uporabiti, tudi če je mogoče v primernem in predvidljivem časovnem obdobju pričakovati odpust (vrnitev na prostost), ki pa ji bo vsekakor najprej sledilo zdravljenje odvisnosti od mamil, in če bo vrnitev na delo mogoča le po pridobljeni diplomi za višjo kvalifikacijo?

6. Ali se mora člen 14 Sklepa št. 1/80 razlagati tako, da je med sodnim postopkom treba upoštevati tudi spremembo položaja zadevne osebe ali oseb, ki nastopi po sprejemu zadnje odločbe s strani organov, tako da omejitev na podlagi člena 14 Sklepa št. 1/80 ni več dopustna?"

## Vprašanja za predhodno odločanje

*Prvo vprašanje*

18 S prvim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali se mora člen 7, pododstavek 1, Sklepa št. 1/80 razlagati v tem smislu, da se uporablja tudi v primeru polnoletne osebe, otroka zakonito zaposlenega turškega delavca v državi članici gostiteljici, glede na to, da je se je ta otrok rodil in je vedno živel v tej državi.

19 Nacionalno sodišče bi želelo izvedeti, ali okoliščina, da je bil Inan Cetinkaya rojen in je vedno živel v državi članici gostiteljici, tako da mu ni bilo dovoljeno, da se pridruži temu delavcu v smislu prej navedene odločbe, vpliva na uporabo le-te.

20 Kot so poudarila vsa stališča, ki so bila predložena Sodišču, je odgovor na to vprašanje negativen.

21 Okoliščina, da se člen 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80 izrecno nanaša na primere, v katerih je bilo družinskim članom turškega delavca „dovoljeno, da se mu pridružijo", ne dopušča sklepanja, da so avtorji tega sklepa hoteli izmed upravičencev do pravic, ki jih ta člen podeljuje, izključiti družinskega člana, rojenega na ozemlju države članice gostiteljice, ki iz tega razloga ni bil zavezan zaprositi za dovoljenje, da bi se pridružil turškemu delavcu v državi članici gostiteljici na temelju združitve družine.

22 Pogoj, da morajo družinski člani, preden se lahko pridružijo turškemu delavcu, pridobiti dovoljenje, je mogoče razložiti s tem, da so skladno z določbami Pridružitvenega sporazuma med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Republiko Turčijo (v nadaljevanju: Pridružitveni sporazum EGS-Turčija) države članice pristojne za urejanje vstopa turških državljanov na njihovo ozemlje in tudi pogojev njihove prve poklicne dejavnosti, tako da je prvi dovoljen vstop takega državljana v neko državo članico načelno izključno urejen z nacionalnim pravom zadevne države (glej zlasti sodbo z dne 30. septembra 2004 v zadevi Ayaz, C-275/02, ZOdl., str. I-8765, točka 35).

23 Če ta pogoj od uporabe člena 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80 izključuje družinske člane turškega delavca, ki so vstopili na ozemlje države članice gostiteljice in v njej prebivajo v nasprotju z ureditvijo te države članice, pa ga ne bi bilo mogoče utemeljeno razlagati v škodo družinskemu članu, ki je, kot v postopku v glavni stvari, rojen, in je vedno živel v tej državi članici ter zato ni potreboval dovoljenja za pridružitev zadevnemu delavcu.

24 Sicer pa ni podlage za zaključek, da so avtorji Sklepa št. 1/80 nameravali vzpostaviti ločevanje glede na kraj rojstva otrok turškega delavca na način, da bi otroke, rojene v državi članici gostiteljici, za razliko od družinskih članov, ki so potrebovali dovoljenje, da se pridružijo zadevnemu delavcu, prikrajšali za pridobitev pravice dostopa do trga dela in do prebivanja, kot izhajajo iz določbe člena 7 tega sklepa.

25 Edino s to razlago je mogoče zagotoviti skladnost sprejete ureditve in hkrati v celoti uresničiti namen člena 7, prvi pododstavek, navedenega sklepa, ki določa ugodne pogoje za zagotavljanje združitve družine v državi članici gostiteljici tako, da v začetnem obdobju dopušča prisotnost družinskih članov ob delavcu migrantu in po

določenem času utrdi njihov položaj s pravico do dostopa do trga dela v tej državi (glej zlasti sodbo z dne 17. aprila 1997 v zadevi Kadiman, C-351/95, Recueil, str. I-2133, točke od 34 do 36, in zgoraj navedeno sodbo Ayaz, točka 41).

26 Posledično se lahko na to določbo sklicuje otrok turškega delavca, zajet v členu 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80, čeprav je bil rojen in je vedno živel v državi članici gostiteljici.

27 Kljub temu se nemška vlada sprašuje, ali Inan Cetinkaya izpolnjuje tudi neki drug pogoj za uporabo člena 7, prvi pododstavek, in sicer, ali je njegov oče delavec, ki se „zakonito nahaja na trgu dela". Po mnenju nemške vlade mora turški delavec, iz položaja katerega se izvajajo pravice, izpolnjevati pogoje iz člena 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80 tudi v obdobju prebivanja, za katero družinski član, ki se ne more sklicevati na poklicno izobrazbo, uveljavlja pravice iz te določbe. Iz predložitvenega sklepa ne izhaja, ali je do izgube statusa delavca očeta Inana Cetinkaye prišlo pred sprejemom odločbe o izgonu ali po njej in ali je bila njegova mati poklicno dejavna.

28 To navajanje je treba zavrniti.

29 Iz besedila člena 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80 ne more izhajati, da bi lahko v tem členu zajeti družinski člani le na podlagi dejstva, da bi v danem trenutku prenehala zakonita zaposlitev zadevnega delavca v državi članici gostiteljici, izgubili s to določbo pridobljene pravice.

30 Kot je Sodišče že poudarilo, države članice nimajo več pravice postavljati pogojev za prebivanje družinskega člana turškega delavca po preteku treh let, določenih v členu 7, prvi pododstavek, prva alinea, Sklepa št. 1/80, v okviru katerih mora ta dejansko živeti skupaj z delavcem, kar še posebej velja v primeru turškega migranta, ki je izpolnil pogoje iz člena 7, prvi pododstavek 1, druga alinea, Sklepa št. 1/80 (glej predvsem sodbo z dne 16. marca 2000 v zadevi Ergat, C-329/97, Recueil, str. I-1487, točke 37 do 39).

31 Glede družinskih članov, zajetih s členom 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80, ki imajo, kot Inan Cetinkaya, po petih letih zakonitega prebivanja z delavcem pravico do prostega dostopa do trga dela v državi članici gostiteljici skladno z drugo alineo te določbe, velja ne le, da je njihova pravica na področju zaposlovanja, ki jo pridobijo neposredno na podlagi Sklepa št. 1/80, posledica neposrednega učinka te določbe, temveč tudi, da je predpogoj za polni učinek te pravice z njo povezana pravica do prebivanja, ki prav tako temelji na pravu Skupnosti in ni odvisna od ohranitve pogojev za pridobitev teh pravic (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Ergat, točka 40).

32 Pod temi pogoji lahko družinski član po preteku treh oziroma petih let, odkar prebiva skupaj s turškim delavcem, ki je v državi članici gostiteljici zakonito zaposlen, pridobi pravice iz člena 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80, čeprav zadevni delavec po preteku navedenega obdobja, predvsem zato, ker uveljavlja pravice do pokojnine, v tej državi članici ni več zaposlen.

33 Zato okoliščina, da turški delavec v primeru, kot je primer v postopku v glavni stvari, katerega družinski član, ki je dejansko pet let, določenih v členu 7, prvi pododstavek, druga alinea, Sklepa št. 1/80, živel skupaj s tem delavcem, uveljavlja pravice, ki jih ima na podlagi člena 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80, ni več zakonito zaposlen v

državi članici gostiteljici, ni take narave, da bi družinskega člana prikrajšala za te pravice.

34 V teh okoliščinah je odgovor na prvo vprašanje tak, da se mora člen 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80 razlagati tako, da zajema tudi položaj polnoletne osebe, otroka turškega delavca, ki je ali je bil zakonito zaposlen v državi članici gostiteljici, čeprav je bil otrok rojen in je vedno živel v tej državi.

*Drugo vprašanje*

35 Iz predložitvenega sklepa izhaja, da predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali člen 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80 nasprotuje temu, da se po obsodbi na zaporno kazen, ki ji sledi zdravljenje, pravice, ki jih ta določba podeljuje turškemu državljanu v položaju Inana Cetinkaye, omeji zaradi daljše odsotnosti s trga dela.

36 Sodišče je že razsodilo, da so omejitve pravice do prebivanja, kot posledica pravice do dostopa do trga dela in do dejanskega opravljanja dela, ki pripada družinskim članom turškega delavca, dvojne. Po eni strani člen 14(1) Sklepa št. 1/80 državam članicam v posameznih primerih in iz upravičenih razlogov omogoča uvedbo omejitev, ki zadevajo prisotnost turškega migranta na ozemlju države članice gostiteljice, če ta s svojim vedenjem predstavlja resnično in resno nevarnost za javni red, javno varnost ali javno zdravje. Po drugi strani pa lahko družinski član, ki je pridobil veljavno dovoljenje, da se pridruži turškemu delavcu v neki državi članici, vendar je zapustil ozemlje države gostiteljice za daljše časovno obdobje in brez upravičenih razlogov, načeloma izgubi pravni status, ki ga je pridobil na podlagi člena 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80 (glej zgoraj navedeno sodbo Ergat, točke 45, 46 in 48).

37 Kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 40 sklepnih predlogov, če je zadeva, ki je bila povod za zgoraj navedeno sodbo Ergat, zajela položaj družinskega člana, ki se je pridružil delavcu v državi gostiteljici, potem mora razlaga člena 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80, podana v tej sodbi, veljati še toliko bolj takrat, ko gre, kot v primeru v glavni stvari, za družinskega člana, ki je bil rojen in ki je vedno živel v državi članici gostiteljici.

38 Iz tega izhaja, da se mora člen 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80 razlagati tako, da je pravice, ki jih ta določba podeljuje družinskim članom turškega delavca, ki je izpolnil pogoj minimalnega obdobja prebivanja, dovoljeno omejevati le ob uporabi člena 14 Sklepa št. 1/80, torej zaradi javnega reda, javne varnosti in javnega zdravja ali na podlagi okoliščine, da je družinski član zapustil ozemlje države članice gostiteljice za daljše časovno obdobje in brez upravičenih razlogov.

39 Posledično je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da člen 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80 nasprotuje temu, da se po obsodbi na zaporno kazen, ki ji sledi zdravljenje, pravice, ki jih ta določba podeljuje turškemu državljanu, ki se nahaja v takem položaju kot Inan Cetinkaya, omeji zaradi daljše odsotnosti s trga dela.

*Tretje, četrto in peto vprašanje*

40 Glede na odgovor na drugo vprašanje, na tretje, četrto in peto vprašanje, ki izhajajo iz predpostavke, da je mogoče pravice družinskega člana turškega delavca, ki jih ima na podlagi člena 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80, omejiti ne samo iz razlogov, predvidenih v členu 14 Sklepa št. 1/80 ali na podlagi okoliščine, da je družinski član

zapustil ozemlje države gostiteljice za daljše časovno obdobje in brez upravičenih razlogov, ni treba odgovoriti.

*Šesto vprašanje*

41 S tem vprašanjem predložitveno sodišče sprašuje, ali se mora člen 14 Sklepa št. 1/80 razlagati tako, da nasprotuje temu, da nacionalna sodišča pri presoji zakonitosti ukrepa izgona, odrejenega zoper turškega državljana, ne upoštevajo okoliščin, ki so nastopile po izdaji zadnje odločbe pristojnih organov in ki bi prepovedovale omejitev pravic te osebe v smislu navedene določbe.

42 Sodišče je iz besedila člena 12 Pridružitvenega sporazuma in člena 36 Dodatnega protokola, podpisanega 23. novembra 1970 v Bruslju in v imenu Skupnosti sklenjenega, sprejetega in potrjenega z Uredbo Sveta (EGS) št. 2760/72 z dne 19. decembra 1972 (UL L 293, str. 1), ter tudi iz namena Sklepa št. 1/80 zaključilo, da se morajo načela, sprejeta v okviru členov 48 Pogodbe ES (po spremembi člen 39 ES), 49 Pogodbe ES (po spremembi člen 40 ES) in 50 Pogodbe ES (po spremembi člen 41 ES), v kar največji meri uporabljati tudi za turške državljane, ki so naslovniki pravic, priznanih s tem sklepom (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Ayaz, točka 44).

43 Iz tega izhaja, da se je, če gre za določitev obsega izjeme javnega reda, določene v členu 14(1) Sklepa št. 1/80, treba sklicevati na že podano razlago iste izjeme na področju prostega gibanja delavcev, državljanov držav članic Skupnosti. Taka razlaga je toliko bolj utemeljena, kolikor bolj ta določba vsebuje izraze, ki so skoraj identični

tistim iz člena 48(3) Pogodbe (sodba z dne 10. februarja 2000 v zadevi Nazli, C-340/97, Recueil, str. I-957, točka 56).

44 Zlasti glede člena 3 Direktive Sveta 64/221/EGS z dne 25. februarja 1964 o usklajevanju posebnih ukrepov, ki zadevajo gibanje in prebivanje tujih državljanov, utemeljenih z javno politiko, javno varnostjo ali zdravjem prebivalstva (UL L 56, str. 850), je Sodišče poudarilo, da morajo pri odločanju o izgonu državljana druge države članice na podlagi izjeme javnega reda pristojni nacionalni organi od primera do primera ugotoviti, ali so okoliščine ali ukrep, ki je bil povod za to obsodbo, posledica osebnega vedenja, ki v tem trenutku pomeni nevarnost za javni red. Niti besedilo člena 3 Direktive 64/221 niti sodna praksa Sodišča ne vsebujeta podrobnosti o datumu, ki da je treba upoštevati pri določitvi nevarnosti, ki obstaja „v tem trenutku" (sodba z dne 29. aprila 2004 v zadevi Orfanopoulos in Oliveri, C-482/01 in C-493/01, Recueil, str. I-5257, točka 77).

45 V zgoraj navedeni sodbi Orfanopoulos in Oliveri (točka 82) je Sodišče presodilo, da člen 3 Direktive 64/221/EGS nasprotuje nacionalni praksi, na podlagi katere nacionalnim sodiščem pri presoji zakonitosti ukrepa izgona, odrejenega zoper državljana druge države članice, ni treba upoštevati dejstev, ki so nastala po izdaji zadnje odločbe pristojnih organov in bi lahko pomenila, da je trenutna grožnja za javni red, ki bi jo predstavljalo osebno vedenje zadevne osebe, prenehala obstajati ali pa se je zelo zmanjšala.

46 Kot je Sodišče že opozorilo v točkah 42 in 43 te sodbe, člen 14(1) Sklepa št. 1/80 pristojnim nacionalnim organom postavlja meje, sorodne tistim, ki se uporabljajo za ukrepe, ki zadevajo državljana države članice, in enako kot člen 3 Direktive 64/221 ta

določba ne določa datuma, ki ga je treba upoštevati pri ugotavljanju trenutno obstoječe nevarnosti.

47 Po tem morajo nacionalna sodišča ob upoštevanju načel, uveljavljenih v okviru prostega gibanja delavcev, državljanov držav članic, in uporabljivih za turške državljane, ki so naslovniki pravic iz Sklepa št. 1/80, pri presoji zakonitosti ukrepa izgona, odrejenega zoper turškega državljana, upoštevati dejstva, ki so nastala po izdaji zadnje odločbe pristojnih organov in ki bi lahko pomenila, da je trenutna grožnja za javni red, ki bi jo predstavljalo osebno vedenje zadevne osebe, prenehala obstajati ali pa se je zelo zmanjšala.

48 Na šesto vprašanje je torej treba odgovoriti, da člen 14 Sklepa št. 1/80 nasprotuje temu, da nacionalna sodišča pri presoji zakonitosti ukrepa izgona, odrejenega zoper turškega državljana, ne upoštevajo dejstev, ki so nastala po izdaji zadnje odločbe pristojnih organov in ne bi več dopuščala omejitve pravic tega državljana v smislu navedene določbe.

## Stroški

49 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) odločilo:

1. **Člen 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80 z dne 19. septembra 1980 o razvoju pridružitve, ki ga je sprejel Pridružitveni svet, ustanovljen s Pridružitvenim sporazumom, sklenjenim med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo, se mora razlagati tako, da zajema tudi položaj polnoletne osebe, otroka turškega delavca, ki je ali je bil zakonito zaposlen v državi članici gostiteljici, čeprav je bil otrok rojen in je vedno živel v tej državi.**

2. **Člen 7, prvi pododstavek, Sklepa št. 1/80 nasprotuje temu, da se po obsodbi na zaporno kazen, ki ji sledi zdravljenje, pravice, ki jih ta določba podeljuje turškemu državljanu, ki se nahaja v takem položaju kot Inan Cetinkaya, omeji zaradi daljše odsotnosti s trga dela.**

3. **Člen 14 Sklepa št. 1/80 nasprotuje temu, da nacionalna sodišča pri presoji zakonitosti ukrepa izgona, odrejenega zoper turškega državljana, ne upoštevajo dejstev, ki so nastala po izdaji zadnje odločbe pristojnih organov in ne bi več dopuščala omejitve pravic tega državljana v smislu navedene določbe.**

Podpisi